

Aug 2. 1853

K513 / 250.

Kedves Domokos!

Három levele fekszik előttem, s gondolom nincs is több válasz nélkül. Egy kisre megvár, rákötöttem, most holni csamenekkel bajoskodunk, de nem is tudtam elinté, ha Pestre vagy Sestre indítanék-e levelet. Táspárók aróta ott vannak, így, szünnapok vannak Geszten s lakodalom legyen-völgyön. Ez szünnapjainkat isthon fogom élvezni, s nyeltem a kormokot, melytől sürtke a lég. Toldit csakugyan eladtam, de nem Perebennek, hanem Beckenafának, kúton kiadásra, így nem sokára megfordik kiadásban fogó kigyelme megjelenni. Értet a mult napokban megfordultam Petten, találkoztam Jeketeikkel, ők is mennének Erdélybe, ha papus volna.

Egyéb historici jelentőségű esemény nem történt; most tehát mehetünk a versékhez, következő renddel:

A Honvág. Megfelel címének. A vágy növekedése, jepeu van határolva a folyó dagadásához, a mint cöljít inkább inkább megközelíti. Ezerben is jó vers, csak a hangja, szövege kellett volna ahol nagyobb gond.

Az angol fordítások, úgy hiszem, jók, bár competens bírások nem tehetnek. Ugyan azon hangokat ismerem ugyan, az a fel bennök, miket az angol népszerű költészetben: az a "thy own darling, sweet love, gentle dove" stb mind angol: de úgy hiszem mégis, hogy csak angol fül értene meg teljesen, ha jók-e. Szó is olvasta és, velem együtt, jónak találta őket.

A Sürt borkaja, forma tekintetéből jó, bár nem, leg a Dajka modorra emlékeztet; hanem magával a bosra eszméjével nem tudok kibékülni. A bérer leomlás nem oly mindennapi dolog, mint egy kövi rósa, vagy inkább lepraktisása; meg lehet személtet ellenfelem bennem: de én meg vártam hogy nem jerelem, az ugyan örök költségeset, minden a bérer megharagpik is csodás lepr holmi csokoládéjére, a mi naponként megöröstenek vele. Szerintem az effélek, (minden i. e. elhatalmánt lények virzik a csokoládéjára) csak akkor helyesek, ha vagy 1.) népmundán alapulnak, vagy 2.) allegorici jelölésük van. Itt, is jók virzik, bérer-stb-rejénél egyik eset sem fordul elő; mert például, ha ez allegoria, mi belőle a tanulság? Az-e hogy nem kell a kövi rósról le-

szakitni? Goethe szerint: jessük mi az ember: a tenues,
fiet csak hátter legyen; mert emberek csak ember érdékel
leginkább; nem az életelen, bá' megpéldyefüest való.
Különb, mint mondám, a vers csinos, ~~mint~~ az alapevmet
kivene semmi libát nem talállok benne.

Kopp. Igre leány, ó bor: új bor, vő leány: ez az életet.
Az assu bor, assu kirassu: fröjäték is. Mélt. A berárás
legjobb: de az "Ex fogyna-hagyna el!" a rövidség miatt nehe-
zen fejezi ki magát. "Csak az fogyna - csak ez hagyna el
mar a enyig kellene a verthe jreselni, hogy jó legyen.

Ebrománé: ebrománé. Neve is semmit.

Tünődés. Ágyes gondolat. A kivitel is jó. Már csak
egyik oly igen nehéz" = "Már csak egy is = Egyik is már = s
Tudom már, hogy = Már tudom, mit =

Anya és fiú. A tárgy nem teszik. A francia semiskolálok
füt - vagy hiszem meg Borgia Sukriencia is anya volt.
Arakat - festhetet, illőhet, nyajátbat, dusabbat. - Ajtat ajkét
ez csere; ajt helyet: ez kipótolas bármilyen uton. Keblen legyen
báratod fiúja, melly nehéz félt jövöt igér. "puft! Mint
vers, az epusét lefáramitva, sem sokat ez.

A patyolat boru Dorset. Miért épen patyolat, miért épen
boru, miért épen Dorset? Fordítás, vagy eredeti? No, én
nem bánom, akármellyik: a ballada jó, erős, férfias vonásol,
kal van festve: de a csigányrak aefchericusabb név
nem ársana. A verselésben dactylicus legest vélek épre,
nemni, de csak vélek, mert pogányul pongyola. Erről pó,
lok előfőr is. A német is angol, ha dactylus is, megterija
saját mértékét, a milysoure nyelve képes. Az accensuált pó,
tag mindig hosszú, a többi kövönys, vagy rövid. A magyar
skinte kötelek volna saját hangmértana szabályait követni,
a mint ez megvan állapítva. Akiban ez a rimes-dactylus
ban nehéz: tehát vetnek némi szabadságok, azaz néhol, el,
véve, a rövid helyett hosszú is használhat. De minő
hosszú? Ki nyelvrüket vizsgálja, épre fogja venni, hogy az
accensuált pótag hosszabb, mint a nem accensuált, úgy
hogy többféle catagoriat, a hosszúságnak többféle mértékét
lehet megkülönböztetni. 1. állt: kétfélesen hosszú, mert accen-
sus és positio van. 2. ér, simplán hosszú, mert csak accen-
sus van: e kettőt joh sem szabad rövidnek venni. 3. Hall, ez
is hosszú, positio által, de valaminek még is rövidebb, mint az

- előbbiek. Szabály szerint ezt sem szabad ugyan rö-
vidnek venni: de vannak esetek, a nehezebb
veresformákban, hogy elcsúsznak gyéres, rövid
helyett. Itt a mássalhangzó betűk minősége határoz.
Ha két néma betű (p. k. t. b. g. d.) jön össze, az
nem lehet rövid. péld: tápka. két ugyanazon betű
jötté mindég hosszú péld: toll, töb. Ha elől
folyó betű (l. m. n. r) utána néma jő ex is
hosszú: péld: kalk, erd, verd. Ha előbb van
a néma, ottán a folyó: ekkor rövid helyen,
pontosvághol elnevez pl. sima tükrén. Mivel
így lehet néha az l, m, n betűket is, német
lesseu elnevezni pl.

szád meg nem üfölti nem / száltja ma / tár. Wöröf.
Hol szíve a / szíve a / szíve a / szíve a / szíve a. Wöröf.

4^{ik} eset, midőn a szótag abszolút rövid.

Különböz. mondok, a ballada jő; a füsti
oxigany + szépen is ki lehetne eunt.

Itt de elég most ennyi, gondolom, hogy ed-
dig lelkéből megünkt. Ha megünkt, kezd-
je elöl, s adjon nekem minél több alkalmas
az aggodalmára. - Kedvőklereket az
egész családnak! a Grófú kezén esőks,
lom, Kovács bácsit, meg Kalossát Köpön,
töm, magát edes Domokos ölelem -
Quid plura? mindana! Anonymus; mara,
dok

Nagy Köröz Aug 2. 853.

szerező barátja
Arany Sándor

Tisza Domokosnak szeretettel.

Oroszán.

Nagy-Szalonta.

Jeszt.

